

BEGRIJ BIJ KOEIJEN.

Uit vele opmerkingen blijkt, dat de zielsvermogens der dieren, vooral van onze huisdieren, veel ontwikkelder zijn, dan men algemeen meent. Ook bij ons rundvee ziet men daarvan merkwaardige blijken.

Een reiziger verhaalt, in het *Milk Journal* (Londen 1871, p. 23), dat hij vóór eenige jaren in Italie, in de nabijheid van Ferrara, groote veeboerderijen bezocht en daar, in het najaar op het uur dat de koeijen gemolken werden, een aantal van wel honderd stuks grazende zag. Verscheidene melksters gingen met haar gereedschap derwaarts en riepen al de koeijen met name op, ROZA, FLORENZA, GIULIA, SPOZA, enz. — men schijnt dáár bevalliger namen aan de runderen te geven dan wel bij ons — terwijl elk der koeijen op het roepen van haar naam, soms zelfs op een draf, dadelijk aankwam bij de melkmeid, die haar gewoonlijk melkte en nu opriep. Dit was daar niet op ééne boerderij, maar algemeen in gebruik.

Ook elders, waar de runderen daags in de weide gaan en 's avonds naar huis keeren, ziet men ze dikwijls alleen haar weg vinden ¹. In het bosch van Bentheim b. v. is het een zonderling schouwspel, menige koe 's avonds alleen door de lanen van het bosch naar huis te zien wandelen. Zij herkennen hare woning ook dadelijk op het gezicht, maar raken wel eens in de war, als het huis of de schuur veranderd is. Vandaar de spreekwijze: "hij kijkt als een koe voor een vreemde deur." Zij weten de uren waarop zij gevoederd of gemolken worden en de uren, op welke zij van het land komen of er naar toe gaan, zich zeer goed te herinneren en geven dit op onderscheidene wijze duidelijk te kennen.

V. H.

¹ In de oostelijke provinciën van ons land, bepaaldelijk in de weistreken, kan men dit dagelijks zien.

RED.